

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

BÄTTRE ÄN RIKEDOM OCH VÄLGÅNG

Uppenbarelseboken 18:1-24 • Predikan G8B 2025-03-16 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Vad är det viktigaste budskap en man kan förmedla till sin hustru? Vad är det viktigaste en förälder kan förmedla till sitt barn? Vad är det viktigaste budskap vi kan förmedla till varandra i en församling? Vad är det viktigaste jag som pastor kan förmedla till dig i predikan efter predikan, år efter år?

Det har med kärlek att göra. Det viktigaste vi kan förmedla är vår egen kärlek och Guds kärlek. Men mer specifikt innebär det att hjälpa varandra att se att Gud är bättre; att han är större och ljuvare och härligare och godare än någonting den här världen har att erbjuda. Att han är mer värdefull än allt annat. Så det viktigaste vi kan göra i dessa relationer som är allra viktigast för oss är att hjälpa varandra att sätta vårt hopp och vår tro till honom framför allt annat.

Det är mitt jobb i varje predikan. Och det blir särskilt tydligt i när vi kommit till Uppenbarelsebokens 18:e kapitel som handlar om Babylons fall.

Vi har redan sett Babylons fall förutsagt tre gånger tidigare i Uppenbarelseboken, i kapitel 14, 16 och 17. Och i förra predikan utifrån det 17:e kapitlet såg vi att Babylon är den femte stora fienden till Kristi församling som Uppenbarelseboken presenterar. Det är en sorts antikyrika. Det är ett sataniskt försök att imitera Kristi folk. När Kristi folk beskrivs som en stad, det nya Jerusalem, beskrivs antikyrikan som Babylon. När Kristi folk beskrivs som en brud, smyckad för sin brudgum i rent linne, beskrivs antikyrikan som en kvinna smyckad i purpur och scharlakan, med guld och ädelstenar och pärlor och hennes namn är ”mor till jordens skökor och skändligheter”. Det är, med andra ord, det som Bibeln beskriver som ”världen”.

I förra predikan utifrån det 17:e kapitlet uppehöll vi oss vid den stora attraktionskraft som den utövar på oss och hur lätt och hur förödande det är för en kristen att falla i dess grepp. Och det påminner oss om ett av huvudbudskapen i Uppenbarelseboken, nämligen budskapet till Kristi församling att stå fast och inte kompromissa med världen.

Här i det 18:e kapitlet fortsätter samma resonemang, men berättelsen går vidare och dels lyfter fram ytterligare ett par aspekter hos Babylon som är viktigt för oss att ta fasta på, men framförallt också dess slutliga fall. Det är ett ganska långt kapitel, men i början av kapitlet har vi tre summerande verser vars lärdomar täcker in vad resten av kapitlet handlar om. Så jag vill fokusera på dessa tre verser – vers 2-4 – och jag delar upp predikan i fyra punkter. Först ska vi fundera på ”Babylons storhet”, därefter ska vi stanna upp vid all denna lyx som beskrivs i kapitlet i en punkt jag kallar för ”längtan efter rikedom”. Den tredje punkten handlar om ”Babylons fall” och den fjärde punkten ställer frågan vad det här betyder för oss i det. Då

lånar vi orden från den fjärde versen och säger ”kom ut, mitt folk!”. Så – (1) Babylons storhet, (2) längtan efter rikedom, (3) Babylons fall och (4) ”kom ut, mitt folk!”.

I. BABYLONS STORHET

Vi börjar med Babylons storhet. Se hur ängeln ropar i den andra versen: ”Fallet, fallet är det stora Babylon!”. Vi ser jordens kungar ropa i den 10:e versen ”ve, ve du stora stad!” Och vi ser den 16:e versen där köpmännen ropar ”ve, ve över den stora staden”. Sedan har vi alla kaptener och sjömän som ropar i vers 19 ”ve, ve över den stora staden”. Och till sist har vi en väldiga ängeln som tar upp en stor sten och slungar i havet och sedan säger i vers 21 ”så ska Babylon, den stora staden, störtas med våldsamt kraft, och man ska aldrig mer finna den.”

Så Babylon är ”den stora staden”. Det finns en storhet här som är överväldigande och förblindande. Det är oundvikligt för oss att konfronteras med Babylon, vi kan inte gömma oss från den. Dessutom förleder dess storhet oss att tänka att den är allt som finns, så att vi blir helt upptagna, helt uppslukade, av den.

Budskapet är att vi har ett val mellan två herrar. Jesus säger till oss att vi inte kan tjäna båda. Det här är ett budskap som återkommer ganska ofta, inte minst i Nya testamentet. I förra predikan citerade jag aposteln Johannes i Första Johannesbrevet 2 och det är en text som är minst lika relevant också i den här predikan. Han säger,

1 Johannesbrevet 2:15-17 (SFB-15)

15Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. 16 Allt som är i världen – köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda – det kommer inte från Fadern utan från världen. 17 Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Det är en text som börjar med en befallning. Sedan fortsätter den att ge flera förklaringar eller argument för befallningen. Det första är att om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. Det vill säga, anledningen till att du inte ska älska världen är att det inte är möjligt för dig att älska världen och Fadern samtidigt. Att din kärlek till världen kommer att tränga ut din kärlek till Fadern och att din kärlek till Fadern kommer att tränga ut din kärlek till världen.

Och vad är världen, enligt den här texten? Johannes nämner tre saker: köttets begär, ögonens begär och högmod över livets goda.

Köttets begär och ögonens begär handlar om längtan efter vad du inte har, både fysiskt och icke-fysiskt. Man drivs av längtan efter både fysisk njutning och själslig njutning.

Högmod över livets goda innebär högmod över det du äger. Högmod över att du har kommit någonsans. Du inser inte att allt det goda du har, har du fått som en gåva av Fadern, utan du bygger dels en identitet i något i den här världen och dessutom tar du själv äran för det du har. Så de tre fraserna: köttets begär, ögonens begär och högmod över livets goda hänger ihop genom att de första två handlar om längtan efter vad du inte har och den tredje är högmod över vad du har. Det innebär att allting i den här världen kan fungera som en tjuv och stjäla din kärlek till Gud. Allt som inte är Gud kan dra ditt hjärta bort från Gud. Om du inte har det så fyller det dig med ett begär att få det. Och om du får det fyller det dig med högmod över att ha det.

Så Babylons storhet framställs som ett alternativ till Guds storhet. Du kommer oundvikligen att tillhöra det ena eller det andra. Inget av vad världen har att erbjuda kommer från Fadern. Och i slutändan kommer världen att förgå, vilket vi ju ser i vår text, och om din kärlek är till världen kommer du att förgå tillsammans med den.

Aposteln Petrus säger något liknande i Första Petrusbrevet 2:11,

1 Petrusbrevet 2:11 (SFB-15)

¶Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen.

Det är ett krig mot vår själ. Och om begären vinner går vår själ förlorad. Jesus säger i Matteus 16:26, "vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?" Om går förlorad går hela människan förlorad. Och det finns inget sätt att omförhandla för att få tillbaka den. När kriget om människans själ är över så är det över.

År 1994 publicerade David Wells bok "God in the Wasteland". Han blickade ut över den amerikanska kristenheten och han var mycket bekymrad över vad han såg. Sen dess har det gått flera årtionden, men jag tycker att den fortfarande sammanfattar vad vi kan se i den lilla del av den svenska kristenheten som påstår sig hålla Bibeln högst av alla. Så här skriver han:

Det är en av de definierande kännetecknen för vår tid att Gud nu är viktlös. Jag menar inte med detta att han är eterisk, utan snarare att han har blivit oviktig. Han vilar på världen så obetydligt att han knappt märks. Han har förlorat sin betydelse för det mänskliga livet. De som försäkrar opinionsundersökarna om sin tro på Guds existens kan ändå anse honom mindre intressant än tv, hans bud mindre auktoritativa än deras aptit för välstånd och inflytande, hans domar inte mer respektingivande än kvällsnyheterna, och hans sanning mindre övertygande än annonsörens söta dimma av smicker och lögn. Det är viktlöshet. Det är ett tillstånd vi har tilldelat honom efter att ha knuffat ut honom till periferin av vårt sekulariserade liv. Hans sanning är inte längre välkommen i vårt offentliga samtal. Modernitetens motor mullrar vidare, och han är bara ett dammkorn i dess väg.

//It is one of the defining marks of Our Time that God is now weightless. I do not mean by this that he is ethereal but rather that he has become unimportant. He rests upon the world so inconsequentially as not to be noticeable. He has lost his saliency for human life. Those who assure the pollsters of their belief in God's existence may nonetheless consider him less interesting than television, his commands less authoritative than their appetites for affluence and influence, his judgments no more awe-inspiring than the evening news, and his truth less compelling than the advertiser's sweet fog of flattery and lies. That is weightlessness. It is a condition we have assigned him after having nudged him out to the periphery of our secularized life. His truth is no longer welcome in our public discourse. The engine of modernity rumbles on, and he is but a speck in its path. (s 88)

Nu bor vi i ett av världens mest sekulariserade länder så det finns inte så mycket människor i Sverige som alls skulle bekänna sig som kristna, men när jag tänker på den kristenhet jag känner till så vill jag ändå säga att det finns så otroligt många som kallar sig kristna och som lever sina liv som om Gud inte finns. Även om de skulle gå till kyrkan varje vecka, vilket vore otänkbart för de flesta, men även om de skulle göra det, går de genom sina dagar och veckor utan en tanke på vad ett heligt liv innebär. De ägnar många timmar åt sina arbeten och fritidsintressen och underhållning. De skriver på sina sociala medier och håller koll på

nyhetsflödet över hela västvärlden. Men de har inget intresse av att ha sin glädje och djupaste tillfredsställelse i Kristus.

Jag kan inte förvandla någons hjärta. Men när vi talar om Babylons storhet måste jag lägga fram allvaret och vädja till åtminstone vår församling att vaka över sin själ och sitt eviga väl. Det är ett krig – det går inte att älska Fadern och älska världen samtidigt. Och det leder till två väldigt olika sorters liv. Du måste välja.

II. LÄNGTAN EFTER RIKEDOM

Vi går vidare till den andra punkten som fortsätter samma tanke, fast mer specifikt i frågan om pengar. Den tredje versen lyder,

Uppenbarelseboken 18:3 (SFB-15)

¶Alla folk har druckit av hennes otukts vredesvin, och jordens kungar har horat med henne, och jordens köpmän har blivit rika av hennes omättliga lyx.

Nästan hela kapitlet handlar om Babylons lyx och hur olika kategorier har blivit rika genom henne. I vers 9 talas det om jordens kungar som gråter för att Babylon har gått under. I vers 11-17 talas det om jordens köpmän som gråter eftersom ingen köper deras varor och sedan är det en lång uppräkningslista av det ena lyxföremålet efter det andra, 28 stycken – fyra gånger sju. Därefter kommer sjökaptenerna och sjömännen och gråter och klagar högljutt över den stora staden som gått under.

Poängen är inte att pengar är något ont i sig själv. Inte ens lyx är något ont i sig självt. Dessutom är lyx något relativt. Det vi idag betraktar som något alldagligt skulle andra generationer betrakta som en häpnadsväckande lyx, värdig en kung. Saker som fjärrvärme eller treglASFönster eller en inomhustoalett med inbyggda avloppsrör.

Ändå är Babylon starkt förknippat med pengar. Varför? Därför att både Jesus och apostlarna ansåg att pengar är både något farligt och något användbart. Därför att pengar representerar värde. Vi byter pengar mot det vi anser värdefullt.

Vi värderar liv och goda smaker och därför byter vi pengar mot mat. Vi värderar utbildning och därför byter vi pengar mot böcker. Vi värderar underhållning och därför byter vi pengar mot möjligheten att titta på fotboll.

Jesus säger i Lukas 12:34 att, ”där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.” Det vill säga, att hur du använder dina pengar återspeglar vad som finns i ditt hjärta. Du byter pengar mot vad du anser värdefullt. Så när jag säger att pengar är både farligt och användbart menar jag att pengar har möjligheten att visa att du anser saker mer värdefulla än Gud (vilket är farligt för din själ) eller att du anser Gud mer värdefull än saker (vilket är nyttigt för din själ).

Lite tidigare i Lukas 12 finns en rubrik i Bibeln där det står ”den rike dåren”. Det börjar med att någon i folkmassan uppmanade Jesus att säga till den personens bror att dela arvet. Jesus svarar dels att han inte är satt som skiljedomare mellan dem, men sedan säger han i Luk 12:15,

Lukasevangeliet 12:15 (SFB-15)

¶Sedan sade han till dem: "Se till att ni aktar er för all slags girighet, för livet handlar inte om att ha överflöd på ägodelar."

Det är först en varning till mannen som ansåg att han hade rätt till en del av arvet. Jesus såg att det här arvet gjorde något med mannen som inte var bra. I Matteus 13:22 talar Jesus om "bedräglig rikedom", alltså om att det finns rikedom som vilseleder oss.

Pengar lurar oss. De säger: "om du inte har mig så förlorar du en stor del av ditt liv. Du förlorar vad livet kan vara för dig. Jag är ditt liv. Ditt liv kommer att bli bättre, ja, det kommer att bli ett riktigt liv om du har mig."

Men Jesus svarar på det och säger alltså: "livet handlar inte om att ha överflöd på ägodelar. Akta dig."

Men vad är livet då? Jesus säger i Johannes 17:3,

Johannesevangeliet 17:3 (SFB-15)

°Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.

Livet handlar inte om ägodelar. Det handlar om Gud och att känna honom. Så pengar blir en sorts värdemätare där du kan se i ditt liv vad du i praktiken anser vara värdefullt.

Men det är inte bara en värdemätare som vad vårt hjärta älskar. Pengarna har i sig själva också en lockelse på oss. Det är därför Jesus ansåg att pengar är något farligt. Eftersom pengarna lockar oss bort från att skatta Gud högst av allt och lockar oss till både köttets och ögonens begär och högmod över livets goda.

Det är därför vi som kristna hela tiden måste öva oss i att bryta pengarnas makt i våra liv genom att ge bort dem. Genom att öva oss i generositet. Vi påminner oss att Gud är den som gett oss allt vi har, ja, han utgav sin egen Son att dö för vår skull. Genom Jesus Kristus har han gett oss evigt liv, och tillsammans med Kristus har han skänkt oss allting. Därför kan vi med glädje avstå alla våra pengar, inte bara för att Fadern har gett oss dem och så mycket mer utan också för att de riskerar att snärja oss.

Om vi återvänder till vår text och tittar på kungarna och köpmännen och sjömännen så ser vi att de klagar och gråter. Hela deras liv har gått i kras eftersom hela deras liv handlade om deras ägodelar. Babylon har förhäxat dem, som det står i vers 23, och de har förlorat kriget om sin själ. Nu går de under tillsammans med den stora staden. Det leder oss till nästa punkt.

III. BABYLONS FALL

Den handlar om att Babylon kommer att falla. Den femte versen säger att "hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes brott." Vers 8 säger att det är Gud som dömt henne. På ett ögonblick ska hon gå från att vara en blomstrande storstad till att bli en rykande ödemark hemsökt av demoner. Kungarna, köpmännen och sjömännen gråter och klagar för att allt de levt för är borta. När Babylon gick upp i rök togs allting ifrån dem.

Vi har en utläggning i slutet av kapitlet som utvecklar hur fullständigt Babylon går under. Sex gånger får vi höra ängeln säga "aldrig mer". Vers 21, aldrig mer ska man finna staden. Vers 22, aldrig mer ska man höra sång eller musik. Aldrig mer ska hantverkare finnas där eller aldrig mer ska en kvarnsten höras. Aldrig mer ska en lampa lysa och aldrig mer ska en rösten av brudgum och brud höras. Det är en bild av total ödeläggelse. Denna formidabla fiende till Kristi kyrka är tillintetgjord.

Här ser vi att Babylon inte bara handlar om pengar eller sex eller makt. Det är samma sorg och undergång för de som levt för konst i olika former, eller för sitt arbete, eller för mänskliga relationer, även om det är den närmsta relation man kan ha som människa. Det finns ingen man eller hustru som klarar att ta Guds plats i den andres liv. Det kommer att bli en avgud.

Och lägg märke till hur snabbt det kommer att gå. Texten säger i vers 8 om att hennes plågor ska komma på en och samma dag. Vers 10 talar om att domen kom på en timme och det gör vers 17 och 19 också. Man vaknar på morgonen och tycker att allt är som vanligt. Men innan kvällen har kommit kommer allt att vara ödelagt.

Man skulle vilja säga att det är en tragedi. Och det är det förstås, om man tänker att alla dessa människor hade kunnat rädda sina liv om de hade satt sitt hopp till Kristus och inte Babylon. Samtidigt är det inte alls en tragedi. Det finns en enda vers av jubel i vår text. Hör vers 20,

Uppenbarelseboken 18:20 (SFB-15)

²⁰Gläd dig över den, du himmel och ni heliga och ni apostlar och profeter, för Gud har dömt den och gett er upprättelse

Vi ska återkomma till det här i nästa predikan som till stor del kommer att handla om församlingens gensvar på Babylons fall. Men redan här ser vi uppmaningen till glädje. Det är en glädje över att rättvisa äntligen har skipats. Under så lång tid har skapelsen vändats och de heliga har dödats – vi ser i den sista versen att det i staden fanns blod från de heliga som slaktats på jorden – under så lång tid har Gud haft överseende med ondskan.

Men det kommer en dag av jubel för Guds församling. Det kommer inte att vara jubel för alla eftersom hela antikyran kommer att gå under. Men det kommer att vara en dag då hela skapelsen prisar Gud för hans rättfärdighet.

Men innan dess, vad ska vi göra? Hur ska Guds församling förhålla sig till världen? Vi går till den sista punkten.

IV. "KOM UT, MITT FOLK!"

Jag läser den fjärde versen,

Uppenbarelseboken 18:4 (SFB-98)

⁴Och jag hörde en annan röst från himlen: "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte deltar i hennes synder och drabbas av hennes plågor.

Om man får blanda bilderna lite skulle man kunna säga att för kunna komma till löfteslandet måste vi lämna Egypten. Eller tänk på berättelsen om Sodom och Gomorra i Första Mosebokens 19:e kapitel. Guds änglar kommer till den enda rättfärdiga i staden och varnar honom och hans familj. Guds dom kommer att drabba städerna. Fly för era liv. Stanna inte och ni får inte se tillbaka. Men Lots hustru gjorde just det. Och hon förvandlades till en saltstod.

Om man bara har den berättelsen kan man kanske tänka att det var ett alltför hårt straff mot henne. Men Jesus själv uppmanar oss att minnas Lots hustru i Lukas 17. Det var inget oskyldigt misstag hon begick. Gud hade varnat henne, men hon vände sig om ändå. Varför gjorde hon det? Därför att hon trodde att Gud kallade henne ut från ett liv av välsignelser i Sodom och in i ett liv av elände.

Gud uppmanade henne att fly därifrån eftersom staden skulle bli hennes död. Men hon kunde inte skiljas från stadens lockelser. Hon ansåg att stadens lockelser var detsamma som livets goda välsignelser.

Så vad betyder det för oss? Måste vi flytta ifrån staden där vi bor? Göteborg är verkligen inte en plats där man fruktar Gud. Betyder det att vi måste lämna? Nej, verkligen inte. Babylon finns lika mycket ute på landet som det finns i staden.

Vi går ut från Babylon genom att inte tro på dess löften. Vi går ut från Babylon genom att påminna oss om att Gud är bättre; att han är större och ljuvare och härligare och godare än någonting den här världen har att erbjuda. Att han är mer värdefull än allt annat.

Älskade vänner, när texten uppmanar oss att gå ut från Babylon och inte ta del i hennes synd är det goda nyheter. Det är en välsignelse för oss. Det är en kallelse ut från ett liv i slaveri till ett liv i frihet.

Tänk att leva ett liv där du kan säga med Paulus, ”jag kan vara fattig och jag kan vara rik”, det spelar ingen roll, ”allt förmår jag i honom som ger mig kraft.” Det är inte det värsta som kan hända om du blir av med dina prylar, faktum är att det är Gud som gör något gott för dig. Det är en möjlighet att ta ett steg ut i frihet.

Förstå mig rätt, jag säger inte att pengar är slaveri och fattigdom är frihet. Det jag säger är att när Gud gör något med dig så är det för ditt bästa. Han är bättre än både rikedom och fattigdom. Om du har honom har du livet.

Tänk att leva ett liv där du inte behöver kämpa emot de omständigheter du befinner dig i. Du har inget löfte om att du alltid ska ha god hälsa och vara smärtfri i kroppen. Men vet du vad som är bättre än god hälsa? Att känna Gud och leva för honom.

Om jag tänker tillbaka har jag haft fyra djupa kriser i mitt liv, där jag förlorat saker som jag värderade över allt annat, saker som blivit hela min identitet. När dessa saker togs ifrån mig blev jag helt förkrossad. Panikångest, depression och mörker i upp till ett par års tid när det var som värst. Då är det inte lätt att se Guds godhet i det som händer. Men när jag ser tillbaka kan jag bara förundras över hur förblindad jag var och hur hårt jag höll fast den avgud som skulle ha blivit min död och hur Gud liksom bände loss den ur mina händer som höll den som om livet hängde på det.

Vet du vad som är bättre än status och att ha andra människors beundran? Att känna Gud. Så här säger Jesus i Lukasevangeliet 6:26,

Lukasevangeliet 6:26 (SFB-15)

«Ve er när alla människor talar väl om er! För på samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna.

Och han säger i Matteus 5:11,

Matteusevangeliet 5:11 (SFB-15)

«Saliga är ni när människor hånar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull.

Ve er när människor talar väl om er och saliga är ni när människor hånar och ljuger om er för Kristi skull. Det är bättre att vara förtalad och hånad och känna Kristus än det är när hela världen beundrar dig.

Så, vänner – låt oss ordna våra liv så att det viktigaste kommer först. Du har säkert hört den gamla illustrationen om stenar som ska få plats i en hink. Du har några stora stenar och ganska många små stenar. Om du börjar med att lägga de små stenarna i hinken för att sedan lägga dit de stora stenarna så kommer de stora stenarna inte att få plats. Om du däremot lägger dit de stora stenarna först så kan du få in de små stenarna i de små hålrummen som finns runt omkring och på det sättet får allt plats.

I den typ av kristenhet som David Wells skriver om är livet med Gud en mycket liten sten. De stora stenarna är jobbet och familjen och boendet och vännerna och fritidsintressena. Allt det måste på plats först och så får vi se hur livet med Gud får plats.

Vänner, det är Babylons tänkesätt. Vi behöver vända på det. Den största stenen är livet med Gud. Först funderar vi på var det finns en hälsosam församling vi kan vara med i. Först och främst funderar vi på vad vi kan göra för att leva heligt och växa som kristna. Efter det funderar vi på var vi ska bo. Och efter det funderar vi på vad vi kan ha för jobb.

Vi kan inte förvänta oss att vi ska växa som kristna om vi följer världens tänkesätt. Och, som Hebreerbrevet 12:14 säger, ”utan helgelse kommer ingen att se Herren.” Vi måste tänka annorlunda. Den största stenen är livet med Gud. Och Apostlagärningarna 20:28 säger att Kristus köpte församlingen med sitt eget blod. Livet med Gud hänger oundvikligen samman med livet med församlingen. Livet med Gud levs alltid i gemenskap med andra.

AVSLUTNING

Älskade vänner. Låt oss inte underskatta Babylons storhet. Babylon ställer i ett val mellan två herrar och vi kan inte tjäna båda. Vi kan inte älska världen och Fadern samtidigt. Och låt oss använda våra pengar på rätt sätt, nämligen så att vi visar oss själva att vi värderar Guds rike och livet med honom över allt annat. Låt oss dagligen öva oss i att bryta pengarnas makt över våra liv genom att öva oss i generositet mot varandra. Kristus gav hela sitt liv till oss, då kan vi i tacksamhet öva oss i generositet så att vi kan leva i den frihet som han köpt oss in i.

Och låt oss gå ut från Babylon och inte ta del i hennes synder genom att påminna oss om att Gud är bättre – att även när han låter oss gå igenom svåra tider och svåra omständigheter är han fortfarande bättre än rikedom och välgång. Låt oss ordna våra liv så att det viktigaste kommer först.